

PER UNA POLÍTICA EUROPEA ESTRUCTURAL D'HABITATGE

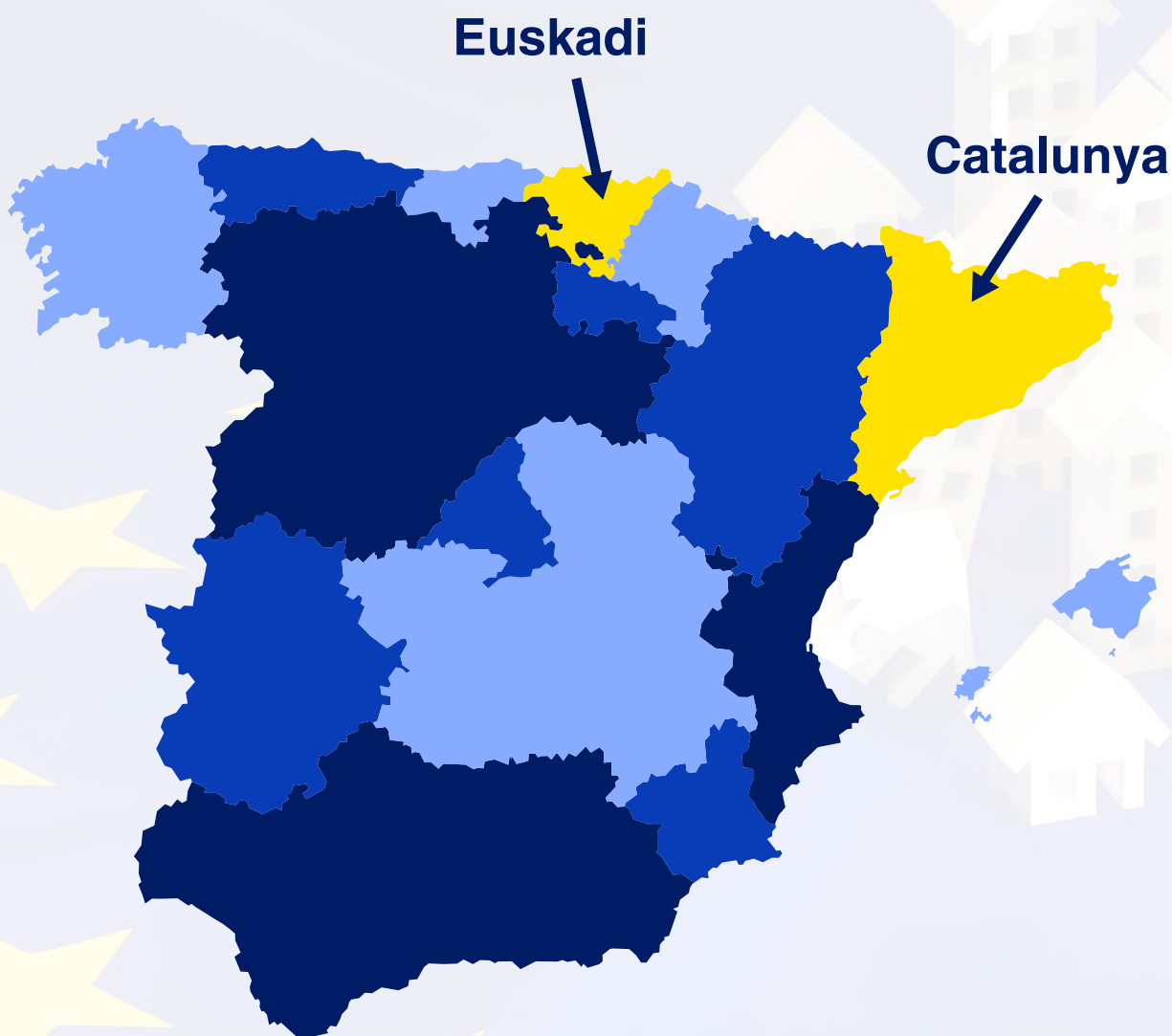
**Aportacions conjuntes de Catalunya i Euskadi al Pla Europeu
d'Habitatge, des de premisses de convergència territorial i cohesió social.**

**Generalitat
de Catalunya**

**EUSKO JAURLARITZA
GOBIERNO VASCO**

Catalunya i Euskadi celebrem que la Comissió Europea estigui dissenyant, per primera vegada, una política d'habitatge a nivell comunitari, i considerem, des de les nostres respectives trajectòries en matèria d'habitatge, que es tracta d'una gran oportunitat davant el major repte socioeconòmic del nostre temps.

Un repte que compartim tots els estats membres i bona part de les metròpolis europees, sotmeses avui a una forta tensió per l'augment de la demanda i l'escassetat de l'oferta.

I un fenomen que afecta el conjunt de les classes mitjanes europees i que no impacta exclusivament en els objectius d'inclusió social, sinó que condiciona de manera determinant la nostra competitivitat econòmica, així com el poder adquisitiu de les famílies.

Davant la consulta oberta per identificar línies de treball estratègiques de cara al primer Pla Europeu d'Habitatge Assequible, compartim el següent posicionament:

1. L'habitatge, pilar del benestar col·lectiu

La política d'habitatge no es pot desvincular de les polítiques d'ocupació, igualtat i cohesió territorial, i ha de situar-se al centre de l'agenda social europea com un dels pilars del benestar col·lectiu basat en criteris de sostenibilitat econòmica, social i mediambiental.

2. Impuls d'una política d'habitatge estructural

Una política d'habitatge a nivell europeu, o una política europea d'habitatge, ha d'aspirar a ser una política estructural.

L'experiència demostra que les polítiques d'habitatge exitoses són aquelles que han sabut mantenir-se en el temps, mentre que les polítiques conjunturals no aporten els resultats desitjats, que en matèria d'habitatge sempre s'assoleixen per acumulació.

3. Convergència territorial i cohesió social

Aquesta política ha de buscar la convergència entre els estats membres, i per a això ha d'establir criteris compartits de diagnosi, avaluació i mesura constant de les polítiques d'habitatge, definint indicadors i fixant nivells de prestació a assolir.

Proposem que es tingui en consideració el percentatge de parc de lloguer assequible sobre el conjunt del parc residencial de cada estat membre. Cal establir objectius calendaritzats per a cada estat membre amb l'objectiu d'assolir la convergència entre ells.

4. Marc flexible per l'urbanisme, el sòl i l'habitatge

Europa necessita dotar-se d'un marc flexible (forquilles de mínims i màxims) en què els estats membres, les comunitats autònomes o regions i els municipis puguin evolucionar en el desenvolupament de les seves respectives polítiques, de manera adaptada al territori i segons les diferents escales.

5. Fons permanents per a donar suport a la construcció d'habitatge assequible

El proper Marc Financer Pluriennal s'ha de dotar d'una nova línia permanent d'habitatge amb fons suficients per donar suport a la construcció d'habitatge assequible i de qualitat, així com a la rehabilitació energètica a gran escala del parc d'habitatges.

El salt financer en aquest àmbit ha de ser rellevant, ja que les inversions que cal afrontar tenen una dimensió extraordinària que els poders locals no poden assumir en solitari.

6. Mecanismes de finançament per a donar suport a la construcció d'habitatge assequible

El Banc Europeu d'Inversions ha de facilitar mecanismes de finançament a molt llarg termini i amb interessos molt baixos, per estimular de manera decidida la rehabilitació i la construcció d'habitatge assequible als nostres pobles i ciutats.

7. Inversió en habitatge assequible fora de la regla de despesa

És necessari que les inversions públiques en habitatge assequible es considerin fora del balanç pressupostari i financer, ja que són essencials per al benestar de la societat en el futur i a llarg termini; exonerant-les, a aquest efecte, de les restriccions pressupostàries en general i dels límits pressupostaris que imposa el Pacte d'Estabilitat i Creixement, en particular.

8. Priorització de la funció social de l'habitatge davant de l'especulació

La UE ha de contribuir a la regulació de les pràctiques que releguen i amenacen l'ús de l'habitatge habitual a les nostres ciutats, prioritzant la funció social de l'habitatge, avui amenaçada per temptacions especulatives creixents i diverses.

9. Equilibri territorial i lluita contra el despoblament

La política d'habitatge de la UE ha d'apostar per l'equilibri territorial i la lluita contra el despoblament, així com per la intervenció i revitalització de la ciutat construïda.

És en aquest darrer àmbit on la rehabilitació pot confluïr amb objectius de caràcter patrimonial que incrementen l'atractiu arquitectònic dels nostres entorns urbans.

10. Joventut i emancipació al centre de les polítiques d'habitatge

La política d'habitatge ha de situar la joventut al centre, per dotar de futur les noves generacions i com a eina clau per garantir el propi futur d'Europa.

Sobre la base d'aquest posicionament comú, ambdues administracions es comprometen a continuar desplegant polítiques d'habitatge ambicioses i innovadores a nivell local i autonòmic, així com a col·laborar intensament per a la consecució d'una autèntica política comunitària a l'altura del repte que suposa l'accés a un habitatge assequible per a la majoria social europea.

Avui dia, l'habitatge és un dels principals desafiaments del continent, i el seu abordatge urgent i eficaç també determinarà si som capaços de frenar l'auge dels extremismes i populismes que creixen alimentats pel descontentament i la frustració. Encara hi som a temps: **aprofitem aquesta oportunitat per encertar amb respostes col·lectives, contundents i valentes.**

**Generalitat
de Catalunya**

**EUSKO JAURLARITZA
GOBIERNO VASCO**